Jméno a příjmení: **Miroslav Douša**

Datum narození: 23. října 1926 v Praze

Datum úmrtí: 9. listopadu 2013 v Praze

Stručná charakteristika: hráč Sokola Košíře, SO Torkas, VTJ Sokol Karlín, Lokomotivy Smíchov, Lokomotivy Praha a Lokomotivy Most, trenér ligových družstev mužů a žen Lokomotivy Praha. V letech 1948-1951 ligový rozhodčí, člen přípravného výboru a pomezní rozhodčí při MS mužů a ME žen 1949 v Praze. Dlouholetý funkcionář ČSVS a ČVS, (zrušit: Pražského volejbalového svazu) Československé a České obce sokolské (ČOS) a Odborového svazu železničářů (OSŽ), v letech 1960-1995 trenér reprezentačních výběrů mužů a žen ČSR a ČSSR na volejbalovém mistrovství železničářů USIC se ziskem 5 medailí (1 zlaté a 4 stříbrných). Lektor školení volejbalových trenérů 3. třídy DSO Lokomotiva a ČOS.

Uznání a ocenění: Čestný člen ČVS a držitel řady uznání ČSVS, ČOS a OSŽ.

Nahlédnutí do soukromí:
Vyučený radiomechanik u karlínské firmy Radio Valášek (1945), absolvent dvouletého studia Průmyslové školy sdělovací techniky v Panské ulici (1948). Po prezenční vojenské službě v Praze (1948-1950) nastoupil do podniku Technowat, který se v roce 1951 stal součástí ČSD, kde jako konstruktér a později technik drážních sdělovacích zařízení pracoval do roku 1956. Při zaměstnání absolvoval tříletou nástavbu a v roce 1955 dokončil maturitou studium průmyslovky. Potom pracoval postupně v Hutním projektu Praha a v detašovaném pracovišti Průmyslových staveb Gottwaldov (jako projektant), v SÚDOP ČSD (vedoucí projektant) a u Železničního stavitelství Praha (stavbyvedoucí), odkud odešel v roce 1986 do důchodu. Ještě dalších 10 let pracoval a přivydělával si jako investiční technik SPŽUP a naposledy jako stavební dozor u PRE. Třikrát ženatý, z druhého manželství syn Michal (roč. 1965, fotbalový brankář Motorletu Praha), ze třetího manželství syn Martin (roč. 1973) a dcera Petra (roč. 1974), bez sportovních aktivit.

Sportovní a volejbalové začátky:
Se sportováním začal již v necelých šesti letech v Sokole Košíře a k jeho prvním silným zážitkům patřila účast na IX. Všesokolském sletu v Praze 1932. S volejbalem se seznámil zásluhou otce svého kamaráda Zdeňka Mádla, který v roce 1937 partu místních kluků seznámil se základy této hry, které pak dále rozvíjel tělocvikář Bedřich Hohaus na měšťanské škole na Kavalírce (1937-1941). Po okupaci a zrušení Sokola v roce 1941 se věnoval rekreačně kopané coby obránce klubu Lev XVII (Košíře byly v té době Prahou XVII). K volejbalu se vrátil po válce v obnoveném Sokole Košíře, kde založil volejbalový oddíl, stal se hrajícím trenérem družstva mužů, trenérem družstva žen a vedoucím VO.

Hráčské aktivity:

1945-1946	hráč Sokola Košíře v přeboru Středočeské župy,
1947	hráč SO Torkas, startujícího později v 1. lize pod názvy Sokol Braník resp. Pivovar Braník,
1948-1950	hráč VTJ Sokol Karlín (prezenční vojenská služba),
1951	hráč Sokola Košíře v pražském přeboru,
1952-1970	hráč Lokomotivy Smíchov, od roku 1953 Lokomotivy Praha (sloučení v rámci ustavení DSO), do roku 1961 člen týmu „A“ a od roku 1962 (po příchodu ligového družstva mužů Dynama Praha 7 Doprava do Lokomotivy) člen týmu „B“ s účastí v soutěžích pražského přeboru,
1954	hostování v Lokomotivě Most (2. liga).

Trenérské aktivity:
Absolvent druhého poválečného kurzu volejbalových trenérů 3. třídy ČVS v Třebotově 1947, kurzu ČOS pro trenéry volejbalu 2. třídy v Třeboni 1949, kurzu pro instruktory krajských trenérských škol ČOS v Třeboni 1951 a tříleté trenérské školy při FTVS UK se ziskem kvalifikace 1. třídy v roce 1969.

1946-1951	trenér Sokola Košíře (muži župní přebor, ženy 2. liga),
1951	trenér reprezentačního výběru žen Prahy při trojutkání Praha – Brno – Bratislava,
1952-1961	trenér mužů Lokomotivy Praha (1. třída Přeboru Prahy),
1955	trenér výběru mužů DSO Lokomotiva při přeboru DSO v rámci 1. celostátní spartakiády (4. místo v konkurenci 16 startujících družstev - s výběrem neznámých druholigových hráčů překvapení turnaje postupem do finále mezi elitu),
1962-1970	trenér mužů Lokomotivy Praha „B“ (přebor Prahy),
1965	trenér mužů Lokomotivy Praha „A“ ve 2. lize po sestupu družstva z 1. ligy a odchodu trenéra Josefa Brože do Tunisu,
1970-1972	trenér žen Lokomotivy Praha v 1. lize (7. místo 1971, 9. místo 1972),
1987-1988	trenér žen VŠ Praha ve 2. lize (společně s Pavlem Hacmacem),
1959-1995	trenér reprezentačních výběrů mužů a žen ČSR a ČSSR při mezinárodních mistrovstvích železničářů USIC (viz bližší informace na konci stránky).

Funkcionářské aktivity:

1945-1951	zakladatel a vedoucí volejbalového oddílu Sokola Košíře, vedoucí komise volejbalu středočeské Jungmannovy župy Československé obce sokolské (ČOS)
v roce 1946	člen výboru a zástupce ČOS ve středočeské župě Českého volejbalového svazu (ČVS),
v roce 1947	člen výboru a archivář ČVS,
1948-1950	zakladatel a vedoucí volejbalového oddílu VTJ Sokol Karlín (v rámci prezenční vojenské služby),
1948-1963	člen pražské sekce volejbalu ČOS (od roku 1957 ČSTV) člen Trenérské rady,
v roce 1949	člen přípravného výboru I. MS mužů a I. ME žen v Praze, v průběhu šampionátu ve funkci pomezního rozhodčího,
1951-1953	ukončení členství v Sokole Meopta Košíře, přechod s družstvem mužů do Lokomotivy Smíchov,
1953-1955	sloučení Lokomotivy Smíchov s Lokomotivou Praha (1953), člen volejbalové komise a předseda Trenérské rady DSO Lokomotiva,
1956-1972	člen výboru a několik let předseda VO TJ Lokomotiva Praha,
1961-1995	člen Ústřední tělovýchovné komise Odborového svazu zaměstnanců dopravy a spojů (OSDS) resp. Odborového svazu železničářů (OSŽ), zástupce volejbalu a předseda Trenérské rady pro celé území ČSSR, v roce 1964 stál u zrodu odborářských volejbalových soutěží zaměstnanců ČSD (6 let před zahájením soutěží ÚRO),
1991-2010	člen a předseda volejbalové komise Odboru sportu ČOS, iniciátor smlouvy o spolupráci ČOS a ČVS, po osmiletém snažení podepsané 11. 3. 2002 a trvající dodnes.

Hráčské a trenérské zkušenosti uplatnil jako lektor řady kurzů:

v roce 1951	cvičitelů volejbalu městské sekce ČOS Praha v Dobřichovicích,
v roce 1954	cvičitelů volejbalu DSO Lokomotiva v Děčíně,
1995 - 2009	trenérů volejbalu 3. třídy Ústřední školy ČOS a volejbalové komise Odboru sportu ČOS v Křivoklátě, Dobřichovicích, Pardubicích, Šternberku a v Praze (celkem 13 kurzů, více jak 260 absolventů).

*Bližší informace o trenérském působení a úspěších Mirka Douši s reprezentačními výběry železničářů ČSSR naleznete v jeho článku „**90ka a ČSD**“, sepsaném v předvečer oslav 90 let českého volejbalu v Brně a zveřejněném na webu ČVS dne 10. června 2011 viz archivní soubor http://old.cvf.cz/?clanek=8152. Tento článek doplňujeme o výčet akcí a úspěchů:*

Mistrovství USIC 1959	**Charkov (SSSR)**	**muži – stříbro** (vedl přípravu družstva, na turnaji nebyl)
Mistrovství USIC 1960	Bukurešť (Rumunsko)	ženy
Mistrovství USIC 1962	**Praha (ČSSR)**	**muži – zlato**
Mistrovství USIC 1964	**Varna (Bulharsko)**	**ženy – stříbro**
Mistrovství USIC 1965	Sofie (Bulharsko)	muži
Mistrovství USIC 1967	Saratov (SSSR)	ženy
Mistrovství USIC 1968	Subotica (Jugoslávie)	muži
Mistrovství USIC 1970	**Wroclav (Polsko)**	**ženy – stříbro**
Mistrovství USIC 1971	Kyjev (SSSR)	muži
Mistrovství USIC 1974	Plzeň (ČSSR)	ženy
Mistrovství USIC 1975	**Praha (ČSSR)**	**muži – stříbro**
Mistrovství USIC 1978	Cottbus (NDR)	ženy
Mistrovství USIC 1979	Sofie (Bulharsko)	muži
Mistrovství USIC 1982	Szombately (Maďarsko)	ženy
Mistrovství USIC 1983	Mogilev (SSSR)	muži
Mistrovství USIC 1986	G. Orjachovica (Bulharsko)	ženy
Mistrovství USIC 1987	Nev Delhi (Indie)	muži
Mistrovství USIC 1991	Dnětropetrovsk (SSSR)	ženy
Mistrovství USIC 1991	Piešťany (ČSSR)	muži
Mistrovství USIC 1995	**Piešťany (Slovensko)**	**muži - stříbro**